

20 Μαρτίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

EDWIN KELLY,

Εφεσείων - Ενάγων,

v.

ΣΩΤΗΡΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ,

Εφεσίβλητου - Εναγομένου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7877).

5 Αστικά Αδικήματα — Πληρωμή σε θύμα τροχαίου ατυχήματος από ασφαλιστική εταιρεία δυνάμει ασφαλιστικού συμβολαίου — Δεν θεωρείται αποζημίωση με την έννοια του όρου στο άρθρο 61 του
 5 Περὶ Αστικών Αδικημάτων Νόμου, κεφ. 148, ώστε να καλύπτεται το θύμα από του να αξιώσει αποζημίωση από τον υπαίτιο του αστικού αδικήματος.

10 Δικόγραφα — Αρχή της υποκατάστασης (subrogation) — Η τυχόν ύπαρξη ασφαλιστικού συμβολαίου μεταξύ θύματος τροχαίου ατυχήματος και ασφαλιστικής εταιρείας, ως επίσης και η τυχόν εφαρμογή της αρχής της υποκατάστασης δυνάμει του εν λόγω συμβολαίου, σε περίπτωση πληρωμής του θύματος από την ασφαλιστική
 10 εταιρεία, είναι παντελώς άσχετα με την αξίωση του θύματος εναντίον του υπαιτίου του τροχαίου ατυχήματος και, κατά συνέπεια, οποιαδήποτε αναφορά στα δικόγραφα για τα θέματα αυτά είναι
 15 ανεπίτρεπτη.

20 Σε αγωγή του εφεσείοντα εναντίον του εφεσίβλητου για ζημιές που υπέστη από τροχαίο ατύχημα για το οποίο ευθυνόταν εξ ολοκλήρου ο εφεσίβλητος, το πρωτόδικο Δικαστήριο καθόρισε το ύψος της ζημιάς στις ΛΚ689,95, αλλά απέρριψε την αγωγή, εφαρμόζοντας τις πρόνοιες του άρθρου 61(1) του Περὶ Αστικών Αδικημάτων Νόμου, κεφ. 148 γιατί η ζημιά εκείνη είχε πληρωθεί από την ασφαλιστική εταιρεία του εφεσείοντα. Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε επίσης ότι για να τεθεί θέμα εφαρμογής της αρχής της υποκατάστασης (subrogation), έπρεπε να αναφέρεται στα δικόγραφα και να καλυφθεί από την προσαχθείσα μαρτυρία το γεγονός της ύπαρξης ασφαλιστικού συμβολαίου και το γεγονός της πληρωμής της ζημιάς από την ασφαλιστική εταιρεία.
 25

Αποφασίσθηκε ότι:

30 α) Οι πρόνοιες του άρθρου 61(1) του Περὶ Αστικών Αδικημάτων Νόμου, κεφ. 148, εφαρμόζονται μόνο στις περιπτώσεις όπου η

αποζημίωση έχει πληρωθεί από το νομικά υπόχρεο πρόσωπο προς το θύμα σαν υπαίτιο του αστικού αδικήματος. Η αποκατάσταση της ζημιάς του θύματος από τρίτο πρόσωπο όπως για παράδειγμα από ασφαλιστική εταιρεία δυνάμει ασφαλιστικού συμβολαίου, δεν θεωρείται αποζημίωση με την έννοια του πιο πάνω άρθρου και η καταβολή της δεν απαλλάσσει το νομικά υπόχρεο πρόσωπο από την πληρωμή αποζημίωσης. 5

β) Η τυχόν ύπαρξη ασφαλιστικού συμβολαίου μεταξύ του θύματος και ασφαλιστικής εταιρείας και η τυχόν πληρωμή στο θύμα από την ασφαλιστική εταιρεία δυνάμει του συμβολαίου είναι παντελώς άσχετα με την αξίωση του θύματος εναντίον του υπαιτίου για το αστικό αδίκημα και κατά συνέπεια οποιαδήποτε αναφορά στα δικόγραφα και κατ' ακολουθία στη μαρτυρία για τα γεγονότα αυτά θα ήταν ανεπίτρεπτη. 10

Η έφεση έγινε αποδεκτή με έξοδα. Εκδόθηκε απόφαση υπέρ του Εφεσείοντα για ΑΚ689,95. 15

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Σταυρινίδης, Προσ. Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 21 Μαρτίου, 1989 (Αρ. Αγωγής 6352/86) με την οποία η αγωγή του και η ανταπαίτησή του ενάγοντα για αποζημιώσεις για ζημιές ως αποτέλεσμα συγκρούσεως των αυτοκινήτων τους απορρίφθηκαν. 20

Χ. Σταυράκης, για τον εφεσείοντα. 25

Κ. Χατζηπιέρας, για τον εφεσίβλητο.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Την απόφαση θα δώσει τώρα ο δικαστής Αρτεμίδης. Το γραπτό κείμενο θα είναι έτοιμο σε λίγες ημέρες.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ: Η αξίωση του εφεσείοντος είναι για αποζημίωση της ζημιάς που υπέστη το αυτοκίνητο του ως αποτέλεσμα συγκρούσεως του με αυτό του εφεσίβλητου στις 10.5.86 στη λεωφόρο Μακαρίου Γ στη Λεμεσό. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε πως ο εφεσίβλητος ευθυνόταν εξ ολοκλήρου για το δυστύχημα και καθόρισε το ύψος της ζημιάς του εφεσείοντος στις £689,95. Απέρριψε όμως 35

την αγωγή του γιατί η ζημιά αυτή καλύφθηκε από την ασφαλιστική του εταιρεία. Στο απροσδόκητο αυτό συμπέρασμα κατέληξε ο πρωτόδικος δικαστής κάμνοντας απλή μνεία του άρθρου 61(1) του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου, Κεφ.148, και όπως ο ίδιος το ερμήνευσε. Για να ολοκληρωθούν τα νομικά ζητήματα που τίθενται ενώπιόν μας σημειώνουμε πως ο δικαστής εξέφρασε επίσης την άποψη πως το γεγονός της ύπαρξης ασφαλιστικού συμβολαίου κάλυψης ζημιάς προερχόμενης από την οδήγηση του αυτοκινήτου του εφεσείοντος, καθώς επίσης και της πληρωμής της, θα έπρεπε να αναφέρεται στα δικογραφήματα και να καλυφθεί από την προσαχθείσα μαρτυρία για να αποδεικτεί η υποκατάσταση του εφεσείοντος από την ασφαλιστική του εταιρεία.

15 Η έφεση από την κρινόμενη απόφαση ήταν αναπόφευκτη και η επιτυχία της προκαθορισμένη. Ο πρωτόδικος δικαστής επλανήθη ως προς το νόμο. Το άρθρο 61(1) του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου προβλέπει τα εξής:

20 "No person who has recovered compensation or other relief in respect of any civil wrong, nor any person claiming through such person, shall recover any further compensation in respect of such civil wrong".

25 "Ουδέν πρόσωπον όπερ έτυχεν αποζημιώσεως ή ετέρας θεραπείας επί αστικώ αδικήματι, ουδέ πρόσωπον προβάλλον αξίωσιν μέσωσ αυτού, τυγχάνει περαιτέρω αποζημιώσεως επί τω τοιούτω αστικώ αδικήματι."

(Μετάφραση της Υπηρεσίας Αναθεωρήσεως και Ενοποιήσεως της Κυπριακής Νομοθεσίας)

30 Η ορθή ερμηνεία των προνοιών του άρθρου αυτού, όπως αποδίδεται με τη γραμματική και συνήθη έννοια των λέξεων που χρησιμοποιούνται, αλλά και που συνάδει απόλυτα με το σκοπό του νομοθέτη, είναι πως το θύμα αστικού αδικήματος όταν αποζημιωθεί ή τύχει άλλης θεραπείας δεν μπορεί να αξιώσει πάρα πέρα αποζημίωση, με αιτία αγωγής το ίδιο αστικό αδίκημα. Η λέξη "com-

35

pensation - αποζημίωση", και η φράση "In respect of such
 civil wrong - επί τω τοιούτω αστικώ αδικήματι" υποδηλώ-
 νουν αποζημίωση από το νομικά υπόχρεο πρόσωπο ως
 υπαίτιο του αστικού αδικήματος. Για να δώσουμε ένα πα-
 ράδειγμα. Όταν η ζημιά ενός ατόμου, που προήλθε από 5
 αστικό αδίκημα, αποκατασταθεί από συγγενικό του πρό-
 σωπο ή άλλο, δεν έχει ως συνέπεια την απαλλαγή του
 υπαιτίου για το αστικό αδίκημα για αποζημίωση του θύ-
 ματος. Η αποκατάσταση της ζημιάς του θύματος, στο πα-
 ράδειγμα που δίδουμε, δεν θεωρείται αποζημίωση από τον 10
 νόμιμα υπόχρεο στην καταβολή της ως υπαίτιο για το
 αστικό αδίκημα.

Στην υπό κρίση υπόθεση η πληρωμή στον εφεσείοντα
 από την ασφαλιστική εταιρεία της ζημιάς που υπέστη,
 έγινε σύμφωνα με το συμβόλαιο, που υπεγράφη μεταξύ 15
 τους, για την κάλυψη ζημιάς, και όχι ως αποζημίωση του
 αστικού αδικήματος για το οποίο υπαίτιος είναι ο εφεσί-
 βλητος. Η διευθέτηση του εφεσείοντα με την ασφαλιστική
 του εταιρεία ήταν συμβατική και παντελώς άσχετη με την 20
 αξίωση του εναντίον του εφεσίβλητου με αιτία αγωγής την
 υπαιτιότητα του για το αστικό αδίκημα της αμέλειας. Γι'
 αυτούς ακριβώς τους λόγους και οποιαδήποτε αναφορά
 στα δικογραφήματα, και κατ' ακολουθία στη μαρτυρία, για
 τη σχέση αυτή θα ήταν ανεπίτρεπτη.

Κατά τη συζήτηση της έφεσης έγινε αναφορά και στην 25
 αρχή της υποκατάστασης - subrogation: Εφόσο η ασφαλι-
 στική εταιρεία του εφεσείοντος κάλυψε τις ζημιές που
 υπέστη στο τροχαίο δυστύχημα, σύμφωνα με τους όρους
 του ασφαλιστικού συμβολαίου, αυτός προωθεί την αγωγή
 για να αποζημιωθεί η ασφαλιστική του εταιρεία για την 30
 κάλυψη που έδωσε στον ίδιο. Η αρχή της υποκατάστασης
 θα ήταν αντικείμενο συζήτησης αν, θεωρητικά, ο εφεσείων
 αρνείτο, μολονότι ο ίδιος επληρώθη από την ασφαλιστική
 του εταιρεία, να καταχωρίσει αγωγή για να αποζημιωθεί η 35
 ασφαλιστική του εταιρεία για την κάλυψη που του παρέ-
 σχε. Τότε, και σύμφωνα με τους γνωστούς όρους τέτοιων
 συμβολαίων, η τελευταία θα μπορούσε να ζητήσει από το
 Δικαστήριο διάταγμα εξαναγκασμού του να συμμορφωθεί

{ προς τον όρο αυτό, να δανείσει, ούτως ειπείν, το όνομα του ως ενάγων στην αγωγή.

5 Η έφεση γίνεται αποδεκτή. Η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ακυρώνεται και υποκαθίσταται με απόφαση υπέρ του εφεσεύοντος και εναντίον του εφεσιβλήτου για το ποσό £689,95, με έξοδα στο πρωτόδικο Δικαστήριο και στην έφεση.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.